

SV. AMBROZIJE, BISKUP

Sv. Ambrozije biskup u raspravi “O bijegu od svijeta” poziva na prisanjanje uz Boga, koji je jedino istinsko, pravo dobro. Poziva se na Gospodinovu rečenicu iz Evandjelja, pa tako smatra da gdje je srce čovjekovo, tamo je i njegovo blago. Poziva na prisanjanje uz Boga, čitavom dušom svojom, čitavom snagom, čitavim srcem. Tako ćemo živjeti u njegovu svjetlu, vidjeti Gospodinovu slavu i uživati slavu predivne svevišnje ljubavi. Ističe važnost upravljanja duše Bogu, biti u Bogu, živjeti u Bogu.

Ta životna mudrost, taj životni odabir u slobodi, zaista nadilazi svaki ljudski um, svaku ljudsku zamisao i daruje nam trajni vječni mir. Ambrozije navodi da taj Gospodinov mir nadilazi svako zamišljanje i svako shvaćanje uma. Mir naziva dobrom, koji sve proniče, mir je onaj u kojem svi živimo, mir je onaj o kojem svi ovisimo. Mir tako nema ništa iznad sebe, jer mir je božanski. Boga naziva jedino dobrim, te ono što je dobro je božansko i što je božansko je dobro. S Božjom dobrotom nije pomiješano zlo. Može se iščitati iz Ambrozijevih oslanjanja na sv. Pismo, da ispravno smatra, otkako smo mi kršćani postali povezani s Kristom, ne živimo više svojim, nego Kristovim životom. Taj život mora biti ispunjen krijepostima, svetom jednostavnošću. S Kristom smo tako zajedno uskrsnuli, te ćemo zajedno uzlazeći na nebo i živjeti s njime u

vječnosti. Navodi da zmija tada neće moći “raniti našu petu“ koju je ranila na zemlji. Govori o bijegu dušom i mislima, bijegu od ovoga svijeta, prema Gospodinu mira, slijedeći njegove putove. O bijegu tamo, gdje je mir, gdje se uživa “vječna subota“ (inspiraciju za pojam uzeo je iz jedne Mojsijeve rečenice). Apsolutnom radošću smatra, smiriti se u Bogu, naći mir u njegovoj ljubavi. Boga jednostavno naziva- izvorom života!

Marko LESKOVAR